sygn. akt: **D 17/23**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny **Tomasz Grabek**
Sędziowie: radca prawny **Bożena Bilkiewicz-Bańka - sprawozdawca**
radca prawny **Beata Franus-Wyrwich**

Protokolant Joanna Kowalska

w obecności **Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Huberta Ząbka**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…) r. sprawy **radcy prawnego (…)**, syna **(…)**, ur. **(…)**r. w **(…)**, zam. **(…)**

obwinionego o to, że:

1) w okresie od (…)r. do (…)r. w miejscowości (…) woj. (…), naruszając swoim postępowaniem godność zawodu w życiu prywatnym w sposób mogący dyskredytować go w opinii publicznej i podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego, uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec żony (…) oraz córki (…), określonego w wysokości po (…) miesięcznie na rzecz każdej z pokrzywdzonych na mocy ugody zawartej w dniu (…) r. przed Sądem Rejonowym (…) w sprawie (…), wskutek czego powstała zaległość stanowiąca równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych na rzecz pokrzywdzonych (w łącznej kwocie (…)) narażając je w ten sposób na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych i za ten czyn wyczerpujący dyspozycję art. 209 § 1a k.k. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego (…) z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt (…) na karę (…) pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.
czyn ten stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego

załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

2) w okresie od (…) r. do (…) r. w miejscowości (…), naruszając swoim postępowaniem godność zawodu w życiu prywatnym w sposób mogący dyskredytować go w opinii publicznej i podważać zaufanie do zawodu radcy prawnego, uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec żony (…) oraz córki (…), określonego w wysokości po (…) miesięcznie na rzecz każdej z pokrzywdzonych na mocy ugody zawartej w dniu (…) r. przed Sądem Rejonowym (…) w sprawie (…), wskutek czego powstała zaległość stanowiąca równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych na rzecz pokrzywdzonych narażając je w ten sposób na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych i za ten czyn na mocy art. 209 § 1a k.k. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego (…) z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt (…) na karę (…)) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę (…) złotych.

czyn ten stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

3) w okresie od (…) r. do (…) r. w miejscowości (…), naruszając swoim postępowaniem godność zawodu w życiu prywatnym w sposób mogący dyskredytować go w opinii publicznej i podważać zaufanie do zawodu radcy prawnego, uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec żony (…) oraz córki (…), określonego w wysokości po (…) miesięcznie na rzecz każdej z pokrzywdzonych na mocy ugody zawartej w dniu (…) r. przed Sądem Rejonowym (…) w sprawie (…) oraz następnie ugodą rozwodową z dnia (…) r. zawartą przed Sądem Okręgowym w (…) sygn. akt (…) zmniejszającą wysokość alimentów na kwotę (…) na rzecz (…), wskutek czego powstała zaległość stanowiąca równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych na rzecz pokrzywdzonych narażając je w ten sposób na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych i za ten czyn na mocy art. 209 § 1a k.k. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego (…) z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt (…) na karę (…), polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

czyn ten stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

I. Uznaje obwinionego **radcę prawnego** (…) winnym tego, że:

1) w okresie od (…) r. do (…) r. w miejscowości (…), naruszając swoim postępowaniem godność zawodu w życiu prywatnym w sposób mogący dyskredytować go w opinii publicznej i podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego, uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec żony (…) oraz córki (…), określonego w wysokości po (…) miesięcznie na rzecz każdej z pokrzywdzonych na mocy ugody zawartej w dniu (…) r. przed Sądem Rejonowym (…) w sprawie (…), wskutek czego powstała zaległość stanowiąca równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych na rzecz pokrzywdzonych (w łącznej kwocie (…)) narażając je w ten sposób na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych i za ten czyn wyczerpujący dyspozycję art. 209 § 1a k.k. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego (…) z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt (…) na karę (…) pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.
co stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);
2) w okresie od (…) r. do (…) r. w miejscowości (…), gm. (…), woj. (…), naruszając swoim postępowaniem godność zawodu w życiu prywatnym w sposób mogący dyskredytować go w opinii publicznej i podważać zaufanie do zawodu radcy prawnego, uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec żony (…) oraz córki (…), określonego w wysokości po (…) miesięcznie na rzecz każdej z pokrzywdzonych na mocy ugody zawartej w dniu (…) r. przed Sądem Rejonowym (…) w sprawie (…), wskutek czego powstała zaległość stanowiąca równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych na rzecz pokrzywdzonych narażając je w ten sposób na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych i za ten czyn na mocy art. 209 § 1a k.k. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego (…) z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt (…) na karę (…) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 15 (piętnastu) złotych.
co stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych

w związku art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

3) w okresie od (…) r. do (…) r. w miejscowości (…), gm. (…), woj. (…), naruszając swoim postępowaniem godność zawodu w życiu prywatnym w sposób mogący dyskredytować go w opinii publicznej i podważać zaufanie do zawodu radcy prawnego, uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec żony (…) oraz córki (…), określonego w wysokości po (…) miesięcznie na rzecz każdej z pokrzywdzonych na mocy ugody zawartej w dniu (…) r. przed Sądem Rejonowym (…) w sprawie (…) oraz następnie ugodą rozwodową z dnia (…) r. zawartą przed Sądem Okręgowym w (…) sygn. akt (…) zmniejszającą wysokość alimentów na kwotę (…) na rzecz (…), wskutek czego powstała zaległość stanowiąca równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych na rzecz pokrzywdzonych narażając je w ten sposób na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych i za ten czyn na mocy art. 209 § 1a k.k. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego (…) z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt (…) na karę (…), polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym.

co stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

II. Za czyn wymieniony w punkcie I.1) niniejszego orzeczenia, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 4 ustawy o radcach prawnych wymierza karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu na czas lat trzech oraz na podstawie art. 65 ust. 2b ustawy o radcach prawnych obok tej kary orzeka dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na czas dziesięciu lat.

III. Za czyn wymieniony w punkcie I.2) niniejszego orzeczenia, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 4 ustawy o radcach prawnych wymierza karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu na czas lat trzech oraz na podstawie art. 65 ust. 2b ustawy o radcach prawnych obok tej kary orzeka dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na czas dziesięciu lat.

IV. Za czyn wymieniony w punkcie I. 3) niniejszego orzeczenia, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 4 ustawy o radcach prawnych wymierza karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu na czas lat trzech oraz na podstawie art. 65 ust. 2b ustawy o radcach prawnych obok tej kary orzeka dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na czas dziesięciu lat.

V. Na podstawie art. 65^1 ust. 1 ustawy o radcach prawnych łączy kary orzeczone w punktach II, III i IV i wymierza Obwinionemu karę łączną zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas lat trzech oraz orzeka dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na czas dziesięciu lat.

VI. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionego radcy prawnego (…) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 2.048,10 zł (słownie: dwa tysiące czterdzieści osiem złotych 10/00).

Przewodniczący	Członkowie	
……..……	……..……..	……..……..……..
r.pr. Tomasz Grabek	r.pr. Bożena Bilkiewicz-Bańka	r.pr. Beata Franus-Wyrwich

sygn. akt D 17/23

Uzasadnienie

W dniu (…) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie dalej Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wystąpił do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie, dalej Okręgowy Sąd Dyscyplinarny o ukaranie radcy prawnego (…) w sprawie o - sygn. akt (…) obwinionego o to, że:

1) w okresie od dnia (…) r. do dnia (…) r. w miejscowości (…) woj. (…), naruszając swoim postępowaniem godność zawodu w życiu prywatnym w sposób mogący dyskredytować go w opinii publicznej i podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego, uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec żony (…) oraz córki (…), określonego w wysokości po (…) miesięcznie na rzecz każdej z nich na mocy ugody zawartej w dniu (…) r. przed Sądem Rejonowym (…) w sprawie o sygn. (…), wskutek czego powstała zaległość stanowiąca równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych (w łącznej kwocie (…)) narażając je w ten sposób na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych i za ten czyn wyczerpujący dyspozycję art. 209 § la k.k. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego (…) z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt (…) na karę (…) wynoszący 2 (dwa) lata, który to czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

2) w okresie od dnia (…) r. do dnia (…) r. w miejscowości(…), woj. (…), naruszając swoim postępowaniem godność zawodu w życiu prywatnym w sposób mogący dyskredytować go w opinii publicznej i podważać zaufanie do zawodu radcy prawnego, uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec żony (…) oraz córki (…), określonego w wysokości po (…) miesięcznie na rzecz każdej z nich na mocy ugody zawartej w dniu (…) r. przed Sądem Rejonowym (…) w sprawie (…), wskutek czego powstała zaległość stanowiąca równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, narażając je w ten sposób na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych i za ten czyn na mocy art. 209 § la k.k. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego (…) z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt (…) na karę (…) przy

ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę (…) złotych, który to czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

3) w okresie od dnia (…) r. do dnia (…) r. w miejscowości (…), woj. (…), naruszając swoim postępowaniem godność zawodu w życiu prywatnym w sposób mogący dyskredytować go w opinii publicznej i podważać zaufanie do zawodu radcy prawnego, uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec byłej żony (…) oraz córki (…), określonego w wysokości po (…) miesięcznie na rzecz każdej z pokrzywdzonych na mocy ugody zawartej w dniu (…) r. przed Sądem Rejonowym (…) w sprawie (…) oraz następnie ugodą rozwodową z dnia (…) r. zawartą przed Sądem Okręgowym w (…) sygn. akt (…) zmniejszającą wysokość alimentów na kwotę (…) na rzecz (…), wskutek czego powstała zaległość stanowiąca równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych na rzecz każdej z nich narażając je w ten sposób na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych i za ten czyn na mocy art. 209 § la k.k. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego (…) z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt (…) na karę (…), polegającej (…) w wymiarze (…) godzin w stosunku miesięcznym, który to czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).

Obwiniony nie złożył odpowiedzi na wniosek o ukaranie.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, ustalił co następuje:

W dniu (…) r., do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie wpłynęła skarga p. (…), która poinformowała, że jej były mąż, radca prawny (…) nie płacił alimentów i z tego tytułu został trzykrotnie prawomocnie skazany przez sąd powszechny. (…) uzupełniała braki formalne złożonej skargi i wyjaśniła, że nie dotyczy ona zachowania radcy prawnego (…), a faktu jego trzykrotnego prawomocnego skazania za przestępstwo niealimentacji.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia (…) r. sygn. akt (…) wszczął dochodzenie w przedmiotowej sprawie. W trakcie prowadzonego

postępowania wyjaśniającego Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego na podstawie dokumentów przedłożonych przez Sąd Rejonowy (…) ustalił, że radca prawny (…) skazany został trzykrotnie za przestępstwo niealimentacji co potwierdzają wyroki z dnia (…) r. sygn. akt (…), z dnia (…) r. sygn. akt (…) oraz z dnia (…) r. sygn. akt (…).

Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (…) r. o przedstawieniu zarzutów wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach zostało doręczone Obwinionemu w dniu (…) r. Z uwagi na braki formalne tego postanowienia w ramach uzupełniającej procesowej czynności dochodzenia Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu (…) r. przedstawił radcy prawnemu zarzuty. Przesłuchany w charakterze obwinionego radca prawny zrozumiał treść zarzutów, nie przyznał się do stawianych mu zarzutów i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Zadeklarował jednocześnie, że we wskazanym dwutygodniowym terminie (do dnia (…) r.) złoży pisemne oświadczenie, w którym odniesie się do stawianych mu zarzutów oraz zgłosi wnioski dowodowe. Obwiniony nie wywiązał się ze składanych deklaracji i nie skorzystał z przysługującego mu prawa, toteż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu (…) r. zamknął prowadzone dochodzenie.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu (…) r. skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinowanego wniosek o ukaranie radcy prawnego (…).

W dniu (…) r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny rozpatrzył sprawę na rozprawie, na którą zawiadomiony prawidłowo Obwiniony, radca prawny (…) nie stawił się. Uczestniczący w rozprawie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego podtrzymał wniosek o ukaranie radcy prawnego (…). Zawnioskował o włączenie do akt sprawy szeregu dokumentów na okoliczność, że obwiniony radca prawny nadal nie wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego w stosunku do córki i byłej żony. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznając zachowanie radcy prawnego za szczególnie naganne i godzące w zasady etyki radców prawnych zawnioskował o jego ukaranie i wymierzenie mu odnośnie pierwszego zarzutu opisanego we wniosku o ukaranie kary zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres lat trzech oraz zakazu wykonywania patronatu przez okres pięciu lat. Odnośnie drugiego zarzutu opisanego we wniosku o ukaranie zawnioskował o ukaranie radcy prawnego karą zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na okres lat pięciu oraz zakazem wykonywania patronatu przez okres lat dziesięciu natomiast odnośnie trzeciego zarzutu z wniosku o ukaranie wniósł o wymierzenie obwinionemu kary

pozbawienia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego.

Powyższy stan faktyczny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, znajdujących się w aktach sprawy, ujawnionych w trakcie rozprawy w dniu (...) r. w trybie kodeksu postępowania karnego w związku z art. 74^1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych (Dz.U. z 2022r., poz. 1166 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą oraz na podstawie protokołu z tej rozprawy.

Rozpoznając sprawę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w Lublinie zważył, co następuje:

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podzielił ustalenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, że opisane w zarzutach zachowania radcy prawnego w następstwie, których został trzykrotnie skazany prawomocnymi wyrokami stanowią przewinienia dyscyplinarne i uznał, że wyczerpują znamiona przepisów przywołanych w rozstrzygnięciu niniejszego orzeczenia.

Przechodząc do oceny postępowania radcy prawnego (...) w ramach ustalonego stanu faktycznego i treści zarzutów, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do następujący wniosków:

Materiał dowodowy zebrany w sprawie pozwala uznać, iż Obwiniony radca prawny (...) jest:

1. winny popełnienia przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego w punkcie 1 wniosku o ukaranie bowiem od dnia (…) r. do dnia (…) r. uchylał się w miejscowości (…), od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec byłej żony (…) oraz córki (…), określonego w wysokości po (…) miesięcznie na rzecz każdej z nich wskutek czego na podstawie art. 209 § la k.k. został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego (…) z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt (…) na karę (…)w zawieszeniu na okres próby wynoszący (…) lata.

2. winny popełnienia przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego w punkcie 2 wniosku o ukaranie bowiem od dnia (…) r. do dnia (…) r. uchylał się w miejscowości (…), od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec byłej żony (…) oraz córki (…), określonego w wysokości po (…) miesięcznie na rzecz każdej z nich wskutek czego na mocy art. 209 § 1a k.k. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego (…) z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt (…) na karę (…).

3. winny popełnienia przewinienia dyscyplinarnego zarzucanego w punkcie 3

wniosku o ukaranie bowiem od dnia (…) r. do dnia (…) r. w miejscowości (…), uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego wobec byłej żony (…) określonego na kwotę (…) miesięcznie oraz wobec córki (…), określonego w wysokości po (…) miesięcznie i za ten czyn na mocy art. 209 § la k.k. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego (…) z dnia (…) r. w sprawie sygn. akt (…) na karę (…), polegającej na (…), (…) w wymiarze (…) godzin w stosunku miesięcznym; utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w (…) z dnia (…) r. sygn. akt (…).

Odnosząc się do popełnienia przez radcę prawnego (…) przewinień dyscyplinarnych zarzucanych mu we wniosku o ukaranie należy wskazać, iż pomimo tego, że Obwiniony nie przyznał się do zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnego, to bezsprzecznie ze zgromadzonych dokumentów wynika, że trzykrotnie z uwagi na nieregulowanie zobowiązań alimentacyjnych został skazany prawomocnymi wyrokami karnymi. Zgodnie z art. 8 § 2 k.p.k., mającym odpowiednie zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym prawomocne rozstrzygnięcia sądu kształtujące prawo lub stosunek prawny są dla sądu wiążące. Powyższe oznacza, że sąd dyscyplinarny musi wziąć pod uwagę, iż doszło do naruszenia prawa, w tym wypadku prawa karnego, a Obwiniony nie może w ramach postępowania dyscyplinarnego kwestionować faktu popełnienia przestępstwa. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął, że oparcie orzeczenia na prawomocnych wyrokach karnych, stwierdzających popełnienie przestępstw tożsamych z czynami stanowiącymi przewinienia dyscyplinarne, jest uzasadnione (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 października 2004 r., sygn. akt SDI 33/04).

Trzy przestępstwa o jakim stanowi art. 209 § 1 k.k. popełnione w opisanych wyżej okresach, za które obwiniony został prawomocnie skazany przez sąd powszechny na wymienione wyżej kary, jest naruszeniem prawa wymagającym jego oceny w toku postępowania dyscyplinarnego. Nie może więc być wątpliwości, że zarzucane Obwinionemu czyny mogą być rozpatrywane pod kątem naruszenia norm zawartych w art. 64 ustawy, w świetle której to regulacji radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej w szczególności za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu, bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Ustawa jak i Kodeks Etyki Radcy Prawnego, zawierają wskazania i zalecenia dotyczące sposobu zachowań oczekiwanych od osób wykonujących zawód radcy prawnego, odnoszące się zarówno do działalności publicznej, jak i do życia prywatnego. Zaś zachowania radców prawnych sprzeczne z tymi dyrektywami muszą podlegać odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął ponadto, że zarzucane radcy prawnemu czyny wypełniają przesłanki wynikające z art. 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.), dalej Kodeks Etyki w związku z § 2 uchwały Nr 1/2022 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 8 lipca 2022 r. w sprawie zmiany Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. W świetle regulacji § 2 uchwały Nr 1/2022 do zdarzeń mających miejsce przed dniem jej wejścia w życie (czyli przed dniem 1 stycznia 2023 r.) mają zastosowanie przepisy Kodeksu Etyki w brzmieniu dotychczasowym. Niniejsze postępowanie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym zostało wszczęte wnioskiem o ukaranie z dnia (…) r. i dotyczy przewinień dyscyplinarnych stwierdzonych prawomocnymi wyrokami. Pierwszy z wyroków z dnia (…) r. w sprawie o sygn. akt (…) dotyczył zachowania obwinionego, który od dnia (…) r. do dnia (…) r. uchylał się od obowiązków alimentacyjnych w stosunku do (…) (wówczas żony) i córki (…), toteż w świetle powyższej regulacji przepisów przejściowych, materialną podstawę orzekania w niniejszej sprawie stanowią przepisy w brzmieniu sprzed 1 stycznia 2023 r.

Zgodnie z art. 11 Kodeksu Etyki radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym. Naruszeniem godności zawodu radcy prawnego jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego opisane wyżej zachowanie Obwinionego w życiu prywatnym wyczerpuje znamiona przypisanych mu przewinień dyscyplinarnych w świetle przywołanych przepisów.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nieregulowanie przez radcę prawnego (…) zobowiązań finansowych wobec członków rodziny czyli zobowiązań prywatnych jest sprzeczne z obowiązującymi radców prawnych standardami i podważa zaufanie do zawodu radcy prawnego. Podkreślenia wymaga fakt, że radca prawny zobowiązany ugodą sądową do płacenia zobowiązań alimentacyjnych nie regulował należności wynikających z tego tytułu, jak również nie podejmował żadnych skutecznych działań zmierzających do rozwiązania zaistniałej sytuacji, ale pozwalał na powiększanie się powstałej kwoty zadłużenia. Takie postępowanie Obwinionego należy uznać za uchybiające godności zawodu radcy prawnego.

Jako szczególnie naganne Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznaje zachowanie radcy

prawnego czyli niewykonywanie przez radcę prawnego postanowień orzeczeń sądowych (zawartej ugody sądowej oraz wyroku sądu określających wysokość kwoty alimentów), co stoi w sprzeczności z etyką zawodu radcy prawnego. Takie zachowanie radcy prawnego nosi znamiona braku szczególnej staranności i braku odpowiedzialności za własne postępowanie, jakie wiąże się z wykonywaniem zawodu zaufania publicznego. Radca prawny zarówno przy wykonywaniu zawodu jak i w działaniach pozazawodowych powinien przestrzegać obowiązujące przepisy prawa. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego postępowanie radcy prawnego, w tym ignorowanie obowiązków alimentacyjnych skutkujących ukaraniem trzema wyrokami skazującymi naraziło na szwank zaufanie publiczne jakie powinno wiązać się z wykonywaniem zawodu radcy prawnego toteż uznaje je za niegodne radcy prawnego, nieuczciwe, sprzeniewierzające się ślubowaniu radcowskiemu oraz naruszające etykę zawodową radcy prawnego. Postępowanie radcy prawnego zasługuje na ukaranie tym bardziej, że jego naganne zachowanie niealimentacji dotyczy córki (…).

Obwiniony wykonuje zawód radcy prawnego, a więc osoby cieszącej się zaufaniem publicznym, do postępowania której trzeba stosować szczególną miarę sumiennego i rzetelnego działania oraz godnego zaufania. Osobę wykonująca zawód zaufania publicznego powinny cechować wysokie standardy etyczne, świadomość społeczna, dbanie o godność profesji i wizerunek samorządu. Radca prawny winien mieć świadomość, że jego postępowanie i zachowanie także to w sferze prywatnej nie pozostaje bez wpływu na całość wizerunku samorządu zrzeszającego radców prawnych, który winien cieszyć się (podobnie jak jej członkowie) nieposzlakowaną opinią oraz zaufaniem obywateli. Zawód radcy prawnego, który Obwiniony wykonuje to zawód zaufania publicznego, będący elementem szeroko rozumianego wymiaru sprawiedliwości i z tego względu w sposób szczególny zobowiązany jest do działania z poszanowaniem przepisów prawa, jak również zasad etyki radcy prawnego, w tym do dbania o godność wykonywanego zawodu.

Podsumowując powyższe, wobec tak ustalonego stanu faktycznego i prawnego postępowanie radcy prawnego (…) ocenione zostało jako naganne i zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego adekwatną formą reakcji na przewinienia wskazane w punkcie 1, 2, 3 wniosku o ukaranie było wymierzenie Obwinionemu radcy prawnemu na podstawie art. 64 ust. 1 w związku z art. 65 ust.1 pkt 4 i ust. 2ba ustawy za każde z przewinień kary zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas do lat trzech oraz dodatkowe wymierzenie zakazu wykonywania patronatu na czas do

lat dziesięciu. Na podstawie art. 65^1 ustawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył Obwinionemu karę łączną zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas lat trzech oraz dodatkowo orzekł zakaz wykonywania patronatu na czas do lat dziesięciu.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzając, za przewinienia dyscyplinarne opisane w wniosku o ukaranie łączną karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas lat trzech uznał, że wymierzona kara jest odpowiednia w stosunku do winy radcy prawnego oraz okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Wymierzając tego rodzaju kary Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę naganność zachowania i stopień zawinienia radcy prawnego potwierdzoną trzema prawomocnymi wyrokami sądów karnych. Wymierzony rodzaj kar jest adekwatny do popełnionych przez Obwinionego przewinień dyscyplinarnych i ma na celu wzbudzenie w nim woli współdziałania w kształtowaniu jego społecznie pożądanych postaw, w szczególności poczucia odpowiedzialności oraz potrzeby przestrzegania porządku prawnego, szczególnie gdy wykonuje on zawód zaufania publicznego.

W świetle ustalonych okoliczności sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał ponadto, że adekwatne i konieczne dla osiągnięcia celów postępowania dyscyplinarnego będzie orzeczenie wobec Obwinionego dodatkowo zakazu wykonywania patronatu na 10 lat. Zgodnie z art. 63 Kodeksu Etyki, radca prawny wykonując obowiązki patrona powinien dołożyć należytej staranności, aby właściwie przygotować aplikanta do wykonywania zawodu, przekazując mu wiedzę i doświadczenie oraz kształtując jego postawę etyczną. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, Obwiniony popełniając zarzucane mu przewinienia, w tym jako osoba skazana prawomocnymi wyrokami sądowymi, nie może sprawować funkcji patrona, albowiem nie daje on rękojmi należytego wykonywania obowiązków, o których mowa w przywołanym art. 63 Kodeksu Etyki.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie uwzględnił, sformułowanego na rozprawie w dniu (…) r., wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o wymierzenie radcy prawnemu łącznej kary pozbawienia prawa do wykonywania zawodu. Oceniając całokształt okoliczności sprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarnego uznał, że kara pozbawienia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego byłaby karą nazbyt surową. Należy podkreślić, że pozbawienie prawa do wykonywania zawodu, które uniemożliwi obwinionemu całkowite prowadzenie działalności zarobkowej powinno

być stosowane w przypadku przewinień dyscyplinarnych wypełniających równocześnie znamiona czynu zabronionego oraz popełnione w warunkach powrotu do nagannego zachowania. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uwzględnił przede wszystkim okoliczność, iż obwiniony nie był wcześniej karany za podobne przewinienia dyscyplinarne, szczegółowo opisane we wniosku o ukaranie.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji zgodnie z powołanymi wyżej przepisami.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania znajduje swoje oparcie w przepisie art. 70^6 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy bowiem stosownie do tego przepisu w razie ukarania koszty postępowania ponosi Obwiniony. O obciążeniu Obwinionego kosztami postępowania dyscyplinarnego w łącznej wysokości 2.048,10 zł (słownie: dwa tysiące czterdzieści osiem złotych dziesięć groszy) Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego. Na wskazaną kwotę składają się poniesione w toku postępowania wydatki w tym koszty ryczałtu członków składu orzekającego, Rzecznika Dyscyplinarnego oraz koszty korespondencji doręczanej w sprawie stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości.

Pouczenie:

Na podstawie art. 70^4 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U z 2022 r. poz. 1166 z późn. zm.) od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje prawo wniesienia odwołania. Odwołanie wnosi się do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego przy Krajowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Lublinie w termie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Przewodniczący: Członkowie:

……..……..….	……..	…….
r.pr. Tomasz Grabek	r.pr. Bożena Bilkiewicz – Bańka	r.pr. Beata Franus-Wyrwich